

UZASADNIENIE

do punktu I. 3 postanowienia Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 13 listopada 2020 r.

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 23 maja 2019 roku Sąd Rejonowy w Pabianicach sygn. akt I Ns 883/17 w sprawie wniosku M. C. (1) i K. C. przy udziale (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T. o ustanowienie służebności przesyłu: ustanowił służebność na nieruchomości położonej w P. przy ul. (...), będącej współwłasnością M. C. (1) i M. C. (2), dla której prowadzona jest księga wieczysta (...), na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T. w pasie gruntu oznaczonym kolorem brązowym na mapie sporządzonej przez biegłego geodetę B. D. w dniu 22 maja 2018 r., oznaczonej nr GK. (...). (...).2018 oraz L ks.rob.280-11/18, obejmującą uprawnienie do korzystania z nieruchomości obciążonej zgodnie z przeznaczeniem urządzenia przesyłowego będącego własnością (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., tj. gazociągu DN 250, przy czym prawo to obejmuje prowadzenie oraz wykonywanie czynności z zakresu eksploatacji, inspekcji stanu urządzenia, usuwania wszelkich usterek i awarii, konserwacji, remontów, w tym wymiany na urządzenie wolne od wad, w pasie o łącznej szerokości 6 metrów tj. po 3 metry od osi gazociągu (pkt. 1); zasądził od uczestnika postępowania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T. na rzecz M. C. (1), K. C. solidarnie kwotę 2080 złotych, tytułem wynagrodzenia za ustanowienie służebności (pkt. 2); zasądził od uczestnika postępowania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T. na rzecz M. C. (1), K. C. kwotę 2020 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania (pkt. 3); nakazał pobranie od uczestnika postępowania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Pabianicach kwoty 1852,07 złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych (pkt. 4).

Apelację od powyższego wyroku wniosła uczestniczka postępowania, zaskarżając przedmiotowe rozstrzygnięcie w całości. Zaskarżonemu rozstrzygnięciu zarzuciła naruszenie następujących przepisów postępowania :

a) art. 233 § 1 k.p.c. – poprzez nielogiczną i dowolną ocenę materiału dowodowego i uznanie na podstawie wyłącznie zeznań wnioskodawcy, że przebieg gazociągu oznaczony został dopiero w latach 2008/2009, podczas gdy z dowodów z dokumentów, w szczególności „Projektu podstawowego”, gdzie w rozdziale „Opis treści gazociągu” zapisano: „Trasa gazociągu została trwale oznaczona w terenie słupkami granitowymi przez (...) Przedsiębiorstwo (...)” (pkt 7, str. 4), a w rozdziale „Wskazówki wykonawcze” wskazano : „Charakterystyczne punkty gazociągu, tj. miejsca załamań i armatury należy oznakować w terenie przy pomocy słupków betonowych zaopatrzonych tabliczkami z odpowiednimi odległościami” (pkt 10, str. 9) wynika, że gazociąg był oznaczony w terenie od początku jego wybudowania;

b) art. 292 k.c. w zw. z art. 172 § 1 k.c. poprzez przyjęcie, że w niniejszej sprawie nie zaistniała przesłanka widoczności urządzenia, podczas gdy z dokumentów wynika, że od początku budowany gazociąg był oznaczony w terenie, a nadto zinwentaryzowany na mapach, a widoczność gazociągu jako urządzenia co do zasady podziemnego oznacza możliwość jego wykrycia na podstawie map oraz innych dokumentów.

W następstwie tak sformułowanych zarzutów apelująca wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i oddalenie wniosku w całości oraz zasądzenie solidarnie od wnioskodawców na rzecz uczestniczki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz o zasądzenie od wnioskodawczyni na rzecz uczestniczki kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja uczestniczki okazała się zasadna i skutkowałą zmianą zaskarżonego orzeczenia.

Zmieniając rozstrzygnięcie co do istoty sprawy, odpowiedniemu zreformowaniu podlegało rozstrzygnięcie w przedmiocie nieuiszczonych kosztów sądowych. Mając na względzie sprzeczność interesów stron w postępowaniu, uzasadniająca możliwość nałożenia obowiązku uiszczenia kosztów sądowych należnych Skarbowi Państwa przez wnioskodawców bądź uczestniczkę postępowania w całości, o nieuiszczonych kosztach sądowych przed Sądem

pierwszej instancji - w zakresie wynagrodzenia biegłego sądowego, orzeczono na podstawie art. 83 § 2 u.k.s.c. w zw. z art. 113 ust. 1 u.k.s.c. i w zw. z art. 520 § 3 k.p.c..

Przy uwzględnieniu braku zasadności roszczenia wnioskodawców, to od nich należało solidarnie ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Pabianicach kwotę 1852,07 złotych, tytułem pokrycia wydatków wyłożonych tymczasowo ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Pabianicach (wynagrodzenie biegłego: pkt 1.b) postanowienia Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 15 stycznia 2019 r. oraz postanowienie Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 26 lipca 2019 r.).

W konsekwencji Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone postanowienie, jak w punkcie I.3 sentencji postanowienia, a to na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c..